

Sygn. akt III U 422/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2013r. w Suwałkach

sprawy **H. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 kwietnia 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 422/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 11.04.2013r. odmówił H. K. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru w myśl art.15 tej ustawy, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- z liczby kolejnych lat kalendarzowych w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia lub

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie świadczenia albo o ponowne ustalenie wysokości świadczenia lub

- z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie podstawy wymiaru świadczenia,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury H. K. przyjęto wynagrodzenie z okresu 10 lat kalendarzowych tj. od 01.01.1991r. do 31.12.2000r. Wyliczony wskaźnik podstawy wymiaru z wymienionego okresu wynosi 239,73% (decyzja z dnia 09.03.2007r.). Nadesłane natomiast w dniu 01.02.2013r. zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp.7 nie wnoszą nic nowego do sprawy, ponieważ kwoty wynagrodzeń na tych zaświadczeniach nie zostały przyjęte do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia- jako mniej korzystne od wynagrodzeń przyjętych wcześniej.

W odwołaniu od tej decyzji H. K. wskazał, że nie uwzględniono w niej nowej bazy podstawowej w wysokości 2974,69zł i nie przedstawiono wycień w oparciu o obowiązującą bazę. Wniósł też o wzięcie przy przeliczeniu podstawy wymiaru emerytury okresy 10 lat kalendarzowych od 01.01.1992r. do 31.12.2001r., lub z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury. Proponował lata 1971 do 1980, 1986 do 1989, 1992 do 1995, 1999 do 2000.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Nadto sprecyzował, że odmówił przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o wskazany przepis, ponieważ zarówno wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1991-2010 wynoszący 142,39% jak i wskaźnik ustalony z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury wynoszący 205,76% są niższe od dotychczasowego, ustalonego decyzją z dnia 09.03.2007r., obliczonego z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1991-2000, wynoszącego 239,73%.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Nie można bowiem było podzielić stanowiska odwołującego się co do przyjęcia nowej kwoty bazowej niewłaściwie przez odwołującego się nazwanej nową bazą podstawową.

Przepisy powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przewidują bowiem automatycznego przyjmowania nowych kwot bazowych do ponownego przeliczenia przyznanych już emerytur i rent. Przytoczony zaś art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w swoim ustępie 2 wręcz nakazuje nowy (wyższy) wskaźnik wysokości podstawy wymiaru mnożyć przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia, a więc nie nową kwotę bazową. Ustęp 3 tego artykułu mówi zaś o waloryzacji tak na nowo ustalonej podstawie emerytury.

W sprawie tymczasem nie może być i mowy o wyższym wskaźniku wysokości podstawy wymiaru emerytury. Tak jednoznacznie wynika z opinii biegłej z zakresu rachunkowości i finansów, która wskazała, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynika z wyliczenia go z 10 kolejnych lat 1991-2000, czyli tak jak przyjęto go w decyzji z dnia 9.03.2007r. przeliczającej wysokość przyznanej emerytury w dniu 11.10.2006r., na 239,73%. Jak z tej opinii wynika wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat z całego okresu ubezpieczenia wynosi 159,53% natomiast taki wskaźnik z 10 kolejnych lat wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury, wynosi 205,76%.

O nowej kwocie bazowej mowa być może tylko w świetle art. 110 wskazanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Artykuł ten brzmi następująco:

ust. 1. Wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne

lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

ust. 2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130 %.

ust. 3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, z uwzględnieniem art. 176.

Jeżeli zatem wysokość emerytury oblicza się ponownie w sposób określony w art. 15 tej powołanej ustawy to i uzasadnionym będzie i przyjęcie nowej kwoty bazowej. Warunkiem jednak jest aby wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był wyższy od poprzednio obliczonego. W przypadku tymczasem odwołującego się tak nie będzie, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jego emerytury przy przyjęciu do obliczenia podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w całości lub w części po przyznaniu emerytury z pewnością będzie o wiele niższy od poprzednio obliczonego.

Nie można też mówić w odniesieniu do odwołującego się o tym, że nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%. Emeryturę odwołujący się przecież pobierał, a wskaźnik wysokości podstawy wyliczony w całości z okresu po przyznaniu mu prawa do emerytury, na pewno nie będzie wynosił 130%. Jego bowiem okres pracy po przyznaniu emerytury nie będzie wynosił nawet 10 lat (będą więc lata „zerowe”), a wynagrodzenie z firmy (...) sp. zo.o w P. było na tyle mało korzystne, że z pewnością nie dające możliwości wyliczenia z niepełnych 10 lat wskaźnika wysokości podstawy wymiaru co najmniej na 130%.

Mając zatem to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy w Suwałkach na mocy art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie.

PW/tb